

ŽIVOT VĚČNÝ

Co je věčný život a jak se k němu dochází?

První čtení: Dt 30,9-14

Text kázání: L 10,25-37

PRVNÍ ČTENÍ

Dt 30,9-14 Hospodin, tvůj Bůh, ti dá nadbytek dobrého v každé práci tvých rukou, plodu tvého života a plodu tvého dobytka i plodin tvé role. Hospodin se bude opět nad tebou veselit k tvému dobru, jako se veselil nad tvými otci, 10 budeš-li poslouchat Hospodina, svého Boha, a dbát na jeho přikázání a nařízení, zapsaná v knize tohoto zákona, a navrátíš-li se k Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší. 11 Tento příkaz, který ti dnes udílím, není pro tebe ani nepochopitelný, ani vzdálený. 12 Není v nebi, abys musel říkat: "Kdo nám vystoupí na nebe, vezme jej pro nás a ohlásí nám jej, abychom ho plnili?" 13 Ani za mořem není, abys musel říkat: "Kdo se nám přeplaví přes moře, vezme jej pro nás a ohlásí nám jej, abychom ho plnili?" 14 Vždyť to slovo je ti velmi blízko, ve tvých ústech a ve tvém srdci, abys je dodržel.

BIBLICKÝ TEXT KÁZÁNÍ

Tu vystoupil jeden zákoník a zkoušel ho: "Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?" 26 Ježíš mu odpověděl: "Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?" 27 On mu řekl: "Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe." 28 Ježíš mu řekl: "Správně jsi odpověděl. To čin a budeš živ." 29 Zákoník se však chtěl ospravedlnit a proto Ježíšovi řekl: "A kdo je můj bližní?" 30 Ježíš mu odpověděl: "Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého. 31 Náhodou šel tou cestou kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu. 32 A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho. 33 Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl hnut soucitem; 34 přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem, obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj staral. 35 Druhého dne dal hostinskému dva denáry a řekl: 'Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.' 36 Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?" 37 Zákoník odpověděl: "Ten, který prokázal milosrdenství." Ježíš mu řekl: "Jdi a jednej také tak."

KÁZÁNÍ

Dnešní evangelium řeší dvě otázky. Konfrontuje nás s dvěma otázkami.

1. Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?
2. Kdo je můj bližní?

Dnes se soustředím pouze na první otázku – první část příběhu, v níž se jedná o věčný život. Příští neděli se pak soustředím na otázku milování Pána Boha a bližního. Všechny otázky příběhu o milosrdném Samařanovi otázky by měly tvořit součást našeho promýšlení

života. Potřebujeme si je klást, jsou důležité. Anebo je možno povědět i opačně, že jsou to otázky, které v nás nějak dřímou a více či méně vědomě na ně hledáme odpovědi. Na obě otázky se nám nabízí v dnešním evangeliu i odpověď. A tak jako nás Písmo učí klást si dobré otázky, podobně nám naznačuje cestu k nalézání odpovědí. Je dobré naslouchat tomu, jak se vyvíjí odpovědi na tyto otázky.

Co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?

S touto otázkou přichází za Pánem Ježíšem vzdělaný a znalý zákoník, jehož motivy Lukáš barví spíše do záporných barev (viz 10,25 a 29).

1. CO JE VĚČNÝ ŽIVOT – NADĚJE A KVALITA

O čem byla řeč, když zákoník mluvil o věčném životě? O čem je řeč, když o věčném životě mluvíme my? To, co se nám při tomto slovní spojení vybaví na první poslech, je nekonečno. Věčnost – to je cosi, co nekončí. Věčný život, to je život, který nemá konce. Mimořádnou příchuť má nekonečno tváří v tvář konečnosti, která je součástí našeho života. Vždyť je to konečnost pozemského života, co se snažíme nějak prorazit. Protože je život konečný, je potřeba ho využít – užít ho do sytosti, a to dost možná i skrze jakékoliv prostředky. Učiní-li smrt konec všemu, pak nakonec proč ne? Anebo je za koncem pozemského života nějaké pokračování? Pokračování, které se nějak vztahuje k prožitému pozemskému životu?

Věčný Bůh před nás staví stále realitu věčnosti, která přesahuje pozemskost. Za hranicemi pozemskosti je věčnost, je život, který bude jiný a bude bez konce. Možná důležitější než myšlenka nekonečnosti, je u věčného života cosi jiného. Věčný život, to je totiž nová kvalita života. Ten, kdo touží po věčnosti, netouží jenom po nekonečnosti, ale po nové kvalitě života. A tato nová kvalita života, která přichází z věčnosti (od věčného Boha) a k věčnosti směřuje, to je cosi, co není jenom vzdálená budoucnost. To je to, co přinesl Pán Ježíš už do naší časnosti.

Otázka po věčnosti tak, jak nám ji představuje Pán Ježíš, tedy není jenom otázkou budoucí naděje. Věčný život je odpovědí na lidské volání nové kvalitě života v naší přítomnosti. -> Kdopak z nás by nevolal po této nové kvalitě ať už v kontextu osobního života anebo života společnosti! To, co patří ke kvalitě věčného života, to, co je jeho nedílnou součástí Boží věčná láska (Ř 5,5)¹, Boží pokoj (Fp 4,7)², Boží víra a radost (1Pt 1,8)³ a v neposlední řadě je to to, o čem se zmiňuje Pán Ježíš ve své velekněžské modlitbě – poznání pravého Boha a Pána Ježíše: „A život věčný je v tom, když poznají těbe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíš Krista.“ (Jan 17,3)

¹ Římanům 5:5 A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

² Filipským 4:7 A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

³ 1 Petrův 1:8 Ač jste ho neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho věříte a jásáte nevýslovnou, vznešenou radostí, 9 a tak docházíte cíle víry, spasení duší.

Toto jsou hodnoty a kvality, které zdaleka nejsou jenom otázkou budoucnosti. Myslíme-li na věčný život, pak má především dva rozměry – a oba dva potřebujeme, oba dva ovlivňují zásadně lidský život:

1. **Rozměr naděje.** Pro život potřebujeme naději a výhled. Je-li naším výhledem a nadějí život s Bohem po ukončení života, pak to vnáší do života něco jiného, než když žijeme s nadějí na smrti a konec!
2. **Rozměr kvality života.** Věčný život přinesl Pán Ježíš do naší přítomnosti. Vírou v Pána Ježíše Krista jsme již nyní vzkříšení k věčnému životu. Kvalitu tohoto života tvoří poznání Boha, Boží láska, Boží pokoj, víra a radost.

Církev Pána Ježíše Krista byla povolána k tomu, aby měla naději na věčnost a aby žila cosi z kvality věčného života již na této zemi. Byla povolána k tomu, aby krásu a žádoucnost věčného života vyzařovala. Pak se možná začnou lidé ptát, zdali a jak věčný život (v rozměru naděje a kvality života) získat.

2. JAK ZÍSKAT VĚČNÝ ŽIVOT?

a. *Odpověď Pána Ježíše*

Pán Ježíš odpověděl na otázku zákoníka způsobem, který je dost možná překvapivý. Nemluví o víře. Ptá se na Mojžíšův zákon (Tóru) a souhlasí se zákoníkem, který dobře shrnuje slova Zákona do přikázání milovat Boha a bližního. A nakonec Pán Ježíš řekne: „Toto čiň a budeš živ.“

Podobně mluvil Pán Ježíš s tzv. „bohatým mládencem“ (L 18,18n), který položil stejnou otázku jako zákoník. I jeho Pán Ježíš konfrontuje s přikázáními Zákona (*nezcizoložíš, nezabiješ, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, budeš ctít otce i matku*). Přesto to nestačí a Pán Ježíš dodává, že ještě jedna věc je důležitá, a ta onomu muži schází. Je to příznačně v jiném balení přesně to, co nakonec uslyší i zákoník z dnešního čtení: vezmi svůj majetek a učíš ho předmětem milosrdenství a pomoci druhým. Pak přijď a následuj mne!

Proč Pán Ježíš odpověděl zrovna takto? Je cesta k věčnému životu v Mojžíšově zákoně? Proč neodkázal k sobě, jako to učinil, když mluvil s jiným zákoníkem – Nikodémem: „Kdo věří v Syna, má život věčný.“ (J 3,36) Anebo: „Kdo slýš mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný.“ (J 5,24) Anebo ještě na jiném místě říká: „Kdo jí a pije mou krev, má život věčný a já jej vzkřísím v poslední den.“ (J 6,54)

S odkazy k víře a křtu se setkáváme i dál v době po vzniku církve:

Po velikonocích (Sk 2): Když se po kázání apoštola Petra ptali lidé, co mají dělat, slyšeli trochu jinou odpověď: „Obraťte se a každý z Vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů...“ (Sk 2,38)

Filipis (Sk 16,25n): Podobnou otázku položil žalářník v městě Filipis. Chtěl se zabít, protože zemětřesení otevřelo dveře vězení a ti, které hlídal, mu mohli směle utéci. Když pak uklidněn vězněm – apoštolem Pavlem – spatřil, že se udál zázrak, ptal se: „Co mám

dělat, abych byl zachráněn?“ (Sk 16,30) A dostal odpověď: „Věř v Pána Ježíše a budeš spasen ty i tvůj dům.“ (Sk 16,31).

b. Jak získat věčný život – vírou a láskou

Jak tedy získat věčný život, máme-li před sebou různorodost svědectví Písma? Jakou roli hraje v tomto procesu víra, křest, milování Boha a skutky milosrdenství?

Odpověď je ve vnímání věčného v jeho dvojitým rozměru, jak jsem o něm před chvílí mluvil. Věčný život ve smyslu naděje na budoucnost, která sahá za hranice konečnosti života, je spojen s vírou. Svatý Bůh zve člověka k naději skrze víru, která se dívá na Božího Syna Pána Ježíše Krista a vidí v něm toho, kdo vytrhuje člověka z jeho konečnosti a smrtelnosti k věčnosti. Dalo by se povědět, že víra otevírá člověku obzory naděje a k tomu Pán Ježíš zve.

Víra, která otvírá obzory naděje, ovšem potřebuje víc než jenom pohled do budoucnosti. Potřebuje orientaci v přítomnosti. Vidí Boží kvalitu věčného života, která je připravena již pro náš pozemský život. Proto Pán Ježíš se zákoníkem nemusí mluvit o víře (tu předpokládá). Mluví s ním o lásce k Bohu a bližnímu (tedy o základním vymezení Zákona) a vskutku tak uzemňuje věčnost na tuto zem. Dává věčnému životu pozemský rozměr. Věčný život – podíl na věčném životě – tak nabývá rozměr poslušnosti Božímu zákonu, jehož základní rámec tvoří milování Boha a člověka.

c. Jak milovat Boha a bližního?

A tady se před námi – otvírají další dvě otázky:

1. Jak milovat Boha? Toto zákoník neřeší. Ho zajímá až to druhé. Nás dnes ovšem zajímá právě i toto první: Jak milovat Boha? (Proč milovat Boha, to už víme – abychom získali novou kvalitu života). Jak milovat Boha dnes? Jak se to projevuje?
2. Jak milovat bližního? Kdo je můj bližní? To je druhá otázka.

Nad oběma těmito otázkami budeme přemýšlet příště. Odpovědi na ně nám mají otevřít ještě dalším způsobem cestu kvality věčného života do naší přítomnosti.

3. ZÁVĚR

Na závěr dnešního kázání zmíním dva citáty. Ten první pochází od církevního otce Augustina, který pověděl, že: „Připoj se (vírou) k věčnému Bohu a budeš věčný.“

Druhý citát je z Písma, listu Římanům 5,19.21: „Jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšníky, tak zase poslušností jednoho jediného mnozí se stanou spravedlivými... 21 ...jako vládhl hřích a přinášel smrt, vládne ospravedlněním milost a přináší věčný život skrze Ježíše Krista, našeho Pána.“

Jan Asszonyi